

Arrest

nr. 64 494 van 7 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 1 maart 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MEULEMANS en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 november 2008 een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd aangevuld op 30 september 2008, 14 april 2010 en 28 mei 2010.

1.2. Op 18 februari 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 1 maart 2011 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructies, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Wat betreft criterium 2.8A dient opgemerkt te worden dat de advocaat van verzoeker zelf aanhaalt hij pas sinds op 08.02.2007 in België aankwam. De duur van zijn verblijf in België is bijgevolg te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op grond van criterium 2.8A.

Verzoeker komt evenmin in aanmerking voor criterium 2.8B. Betrokkene legt een contract voor van de firma Ceulemans Glastuinbouw NV, opgesteld op 02.01.2008. Hij zou er tevens werken sinds 10.04.2007. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009. In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: "Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)". Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden: "(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)".

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen. Bijgevolg kan het arbeidscontract van betrokkene niet weerhouden worden voor punt 2.8B aangezien het niet om een model-arbeidscontract gaat. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies.

Het feit dat betrokkene sinds 2007 in België verblijft en duurzaam lokaal verankerd zou zijn, (hij zou Nederlands spreken (inschrijvingsformulier en aanwezigheidsattest), hij heeft een inburgeringscursus gevolgd, hij is werkbereid (arbeidscontract, loonfiches) en hij heeft een kennissen- en vriendenkring), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene een blanco strafregister heeft, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 06.11.2008 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (het feit dat verzoeker familie heeft in België en dat art 8 EVRM zou worden geschonden) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de

betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1^o van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

(...)"

1.3. Op 1 maart 2011 wordt verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7al 1,1^o van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op. Verweerder preciseert dat verzoeker het vereiste belang bij zijn beroep ontbeert voor zover het wordt ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Verweerder wijst erop dat verzoeker *"reeds eerder, op 18 juli 2007 (...) een bevel om het grondgebied te verlaten (kreeg), onder een bijlage 20."* Verwerende partij wijst erop dat voormeld bevel om het grondgebied te verlaten *"definitief in het rechtsverkeer aanwezig (is), zodat verweerder, zelfs na een eventuele vernietiging van huidig bevel, uitvoering kan geven aan het bevel van 18 juli 2007."*

2.2. Het gegeven dat verzoeker eerder een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, verhindert niet dat zijn rechtstoestand ondertussen kan wijzigen en dat hij op deze grond een aanvraag om verblijfsmachtiging indient. Het bevel om het grondgebied te verlaten dat opnieuw werd getroffen nadat deze aanvraag behandeld werd, kan bekleed zijn met een onwettigheid of een schending van het internationaal verdragsrecht, waar verzoeker wel degelijk een belang aan ontleent. Steeds dient te worden onderzocht of verzoekende partij een dergelijke onwettigheid, klevend aan het bevel om het grondgebied te verlaten, in haar middelen heeft aangevoerd (cfr. RvS 9 maart 2004, nr. 129.004).

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij, wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van de motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Aangezien DVZ zelf stelt (midden blz 2 bestreden beslissing) dat verzoeker aanhaalt dat hij in België familie heeft en hierbij verwijst naar artikel 8 van het EVRM terwijl DVZ op geen enkel ogenblik een belangenafweging maakt inzake haar asielbeleid en ook niet motiveert, er zelfs niet op ingaat, waarom verzoeker zich niet mag beroepen op de aanwezigheid van zijn familie of niet alleen de buitengewone omstandigheden aan te tonen (langdurige verwijdering) maar ook als motivering waarom de aanvraag gegrond kan worden verklaard;

Dat DVZ haar beslissing dient te motiveren en alle door verzoeker aangehaalde middelen dient te onderzoeken, te weerleggen of te ontkrachten.

Dat naar analogie kan verwezen worden naar een arrest van de RvSt dd 22 april 1998, T. Vreemd. 1998, 49

Haar uitspraak is niet naar behoren gemotiveerd wanneer het onderzoek onvolledig is gebleven en wanneer niet wordt geantwoord op de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten en overlegde stavingstukken".

Dat immers elk bestuur dient te reageren op aangehaalde middelen en deze niet onbesproken kan en mag laten;

Dat immers een uitwijzing zeker niet aangewezen is in dit geval zodat een onderzoek hiernaar meer was aangewezen en zou beantwoorden aan de materiele motiveringsplicht.

Dat verzoeker tevens niet kan begrijpen waarom zijn aanvraag ontvankelijk verklaard maar daar naast DVZ een uitwijzingsbevel laat betekenen;”

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“(…) Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers nogal warrige uiteenzetting vermoedelijk de laatste alinea van de bestreden beslissing viseert:

”Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 06.11.2008 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructie van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (het feit dat verzoeker familie heeft in België en dat art. 8 EVRM zou worden geschonden) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.’

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker in de actualisatie van zijn aanvraag d.d. 30 september 2009 een duidelijk onderscheid gemaakt heeft tussen de elementen met betrekking tot de ontvankelijkheid en de elementen met betrekking tot de gegrondheid. Bij de elementen die de ontvankelijkheid van de aanvraag ondersteunen, verwijst verzoeker naar de aanwezigheid van familie in België. Hij verwijst niet naar deze elementen wanneer hij het heeft over de gegrondheid van de aanvraag. De bestreden beslissing verduidelijkt dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf enkel ontvankelijk wordt verklaard, omdat hij de aanvraag actualiseerde in de periode van 15 september tot 15 december 2009. De elementen hebben dan ook niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Met betrekking tot de gegrondheid zet de bestreden beslissing klaar en duidelijk uiteen waarom hij niet in aanmerking komt voor regularisatie op basis van de door hem gehanteerde criteria van de instructie van 19 juli 2009, met name 2.8A en 2.8B. Verzoeker maakt niet aannemelijk op welke wijze de motiveringsplicht in casu zou geschonden zijn. Het tweede middel is ongegrond.”

3.3. Uit het betoog van verzoeker met betrekking tot de eerste bestreden beslissing leidt de Raad af dat hij de schending beoogt op te werpen van de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt en verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, dit op een afdoende wijze (cfr. RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hoewel de verwerende partij niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partij ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (cfr. RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging van 6 november 2008 onder het kopje *“uitzonderlijke omstandigheden die de aanvraag in het land van herkomst onmogelijk maken”* wees op de aanwezigheid van familie in België. Hij betoogde meer bepaald als volgt:

“Dat zijn zus in België verblijft alsook zijn broer, tante, nicht, neef, oom en schoonzus,

- M.S.: broer*
- M.N.: nicht*
- M.M. oom*
- M.N.: schoonzus*
- M.F.: tante*
- M.A. : neef*

Aangezien door de Raad van State inderdaad reeds werd beslist, dat een tijdelijke breuk (door verwijdering van een familielid) in het gezin een schending uitmaakt van artikel 8 van het EVRM en zelfs een moeilijk te herstellen nadeel. Zie RvSt 22 januari 2004, nr. 127 325, Tijdschrift Vreemdelingenrecht jaargang 2004, blz. 58 (i.v.m. kinderen en moeder) Zie R.v.St. 20 februari 2002. Dat immers het gezinsleven zonder meer wordt beschermd. Zie Hof Mensenrechten, arrest Marckx/Belgie van 13/06/79, Publ. Cour EUR. D.H. , serie A volume 31 § 31 Zie EVRM 22 april 1997, X,Y en Z / Verenigd Koninkrijk Zie RvSt 30 oktober 2002, nr. 112 059, r. 112059JUMB, 2003, nr. 5 Zie RvSt 29 september 1998, nr. 75 994, RDE 1998 nr. 101 Aangezien de verwijdering van een gezinslid dus zal leiden tot een schending

van artikel 8 van het E.V.R.M. Zie RvSt 18 december 2003, tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, jaargang 2004, blz 260”.

3.5. In de bestreden beslissing wordt in fine het volgende gesteld: *“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 06.11.2008 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (het feit dat verzoeker familie heeft in België en dat art 8 EVRM zou worden geschonden) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.”*

3.6. De Raad dient net als de verzoekende partij vast te stellen dat de eerste bestreden beslissing verzoekers argument inzake de aanwezigheid van zijn familie, ontwikkeld in zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging, niet inhoudelijk beantwoordt. Verwerende partij stelt in de eerste bestreden beslissing enkel dat het betrokken argument geen buitengewone omstandigheid is maar laat na inhoudelijk te motiveren waarom het geen buitengewone omstandigheid is. Uit de bestreden beslissing en uit de verweernota blijkt uitdrukkelijk dat de verwerende partij zich van haar motiveringsplicht met betrekking tot verzoekers argument aangaande de aanwezigheid van zijn familieleden in België ontheven acht doordat verzoeker gedurende een welbepaalde periode zijn aanvraag om verblijfsmachtiging *“geactualiseerd (heeft) (...) zoals voorzien in de vernietigde instructies”*. De Raad ziet echter niet in op welke wijze *“de ongedateerde instructie van eind juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet”* die door de Raad van State bij arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 vernietigd werd omdat ze *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen; dat enkel de wetgever vreemdelingen kan vrijstellen van de in artikel 9bis van de vreemdelingenwet vastgelegde verplichting om buitengewone omstandigheden aan te tonen; dat door dit in de bestreden instructie te doen een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden; dat uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”* verwerende partij van haar plicht kan vrijstellen om bij het treffen van de bestreden beslissing te laten blijken dat de argumentatie die verzoeker ontwikkeld heeft met betrekking tot de aanwezigheid van familieleden in België, in de besluitvorming werd betrokken. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker naar aanleiding van zijn aanvullingen van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging van 6 november 2008, op geen enkel ogenblik verzaakt aan de argumenten die hij in zijn oorspronkelijke aanvraag om verblijfsmachtiging van 6 november 2008 heeft ontwikkeld. Uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen andere ingeroepen buitengewone omstandigheden aanleiding gegeven hebben tot de ontvankelijkheid van de aanvraag. Uit de motivering van de bestreden beslissing moeten dan ook de precieze en concrete redenen blijken waarom het argument inzake de aanwezigheid van familieleden niet werd aanvaard, wat in casu niet het geval is. Hier kan ten overvloede nog aan toegevoegd worden dat het onderscheid dat verzoeker zelf maakte in zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging tussen elementen die de ontvankelijkheid betreffen en de gegrondheid, op dit vlak niet van doorslaggevend belang is en dat een element dat de ontvankelijkheid betreft ook de gegrondheid van de aanvraag kan betreffen. Verwerende partij stelt in haar nota dat verzoeker in de actualisatie van zijn aanvraag van 30 september 2009 een duidelijk onderscheid heeft gemaakt tussen elementen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de aanvraag en de elementen met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, maar dit verweer mist blijkens het administratief dossier waarin zich de actualisatie van 30 september 2009 bevindt, feitelijke grondslag.

Het tweede middel is gegrond voor wat betreft de eerste bestreden beslissing. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Dienvolgens wordt het eerste middel, dat uitsluitend gericht is ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, niet besproken.

3.7. Voor wat betreft de tweede bestreden beslissing: deze strekt ertoe de illegale verblijfssituatie van verzoeker vast te stellen en steunt op eigen juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker betwist deze niet. Verzoeker stelt niet te begrijpen waarom hem een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend hoewel zijn aanvraag om verblijfsmachtiging ontvankelijk werd verklaard, maar de Raad ziet niet in waarom uit het feit dat zijn aanvraag om verblijfsmachtiging ontvankelijk verklaard wordt, voortvloeit dat hij niet langer op illegale wijze in het Rijk verblijft, minstens toont verzoeker niet aan waarop deze stelling gestoeld is.

Het tweede middel is ongegrond voor wat betreft de tweede bestreden beslissing.

Zelfs nu de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt, en de ingediende regularisatieaanvraag terug “open” valt, verandert dit niets aan de illegale verblijfsstatus van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen voor zover het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 1 maart 2011.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA